

רמב"ם ד' ת"ח

ועשו ארון, בכולהו כתיב ועשית וכאן כתיב ועשו לפי שהכל חייבין להתעסק בו מפני כבוד התורה שבתוכו וק"ו לתלמידי חכמים שבני עירם מצווים לעשות מלאכתן כדי לכבדם והכי איתא ביומא פרק בא לו ועשו ארון מכאן לת"ח וכו'.

רמב"ם ד' ת"ח

ב רבינו הוה עבר על סימוניא. תנחומא סדר צו סי"ה. ירושלמי יבמות פ"ב ה"ו כל הענין. אם אמת כו'. ע"י בתנחומא שם. וע"י שי"ר פסוק לסוסתי.
חד גדע תרין לא ידעין. ר' עקיבא אומר מי גרם לך להתנבל בדברי תורה על ידי שנשאת את עצמך בהון. רבינו הוה עבר על סימוניא ויצאו אנשי סימוניא לקראתו. אמרו לו רבי תן לנו אדם אחד שיהא מקרא אותנו ושונה אותנו ודן את דיננו. נתן להם ר' לוי בר סיסי ועשו לו בימה גדולה והושיבו אותו למעלה ממנה. נתעלמו דברי תורה מפיו. וישאלו אותו שלשה שאלות, אמרו לו גדמת יבמה היאך חולצת, ולא השיבן. רקקה דם מהו, ולא השיבן כלום.

אמר לו .
ולמה לא השיבות אותן בשם שהשיבות אותי, אמר לו עשו לי בימה גדולה והושיבו אותי עליה למעלה הימנה יוטפת רוחי עלי ונתעלמו ממני דברי תורה. וקרא עליו המקרא הזה (משלי ל לב) אם נבלת בהתנשא.

רמב"ם ד' ת"ח

ח רבן יוחנן בן זכאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר, אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך, כי לקך נוצרת.

רכח בעל תרומה [כה] הטורים

אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו. כל מידותיו היו שבורות בחצאי אמות, ללמד שכל מי שלומד תורה צריך לשבר ולהשפיל עצמו (עירובין נד.)¹⁸.